

Republika Hrvatska
Općinski sud u Pazinu
Stalna služba u Poreču-Parenzo
Turistička 2, 52440 Poreč-Parenzo

Poslovni broj: Pr-3/2023-48

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Pazinu, Stalna služba u Poreču-Parenzo, po sucu toga suda Vlatki Markuš, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Gorana Božića, OIB: 79620498066, iz Cerovlja, Grobnik 6, sada na adresi Kršan, Blaškovići 18b, zastupanog po punomoćnicima Odvjetničkog društva Vukić i partneri d.o.o. Rijeka, protiv tuženika Generali osiguranje d.d., OIB: 10840749604, Zagreb, Ulica grada Vukovara 284, zastupanog po punomoćnici Mirni Bokun Vlašić, odvjetnici u Puli, radi naknade štete, nakon javne glavne rasprave zaključene dana 20. svibnja 2026., u prisutnosti tužitelja, njegovog punomoćnika Bojana Adžića, odvjetnika u Odvjetničkom društvu Vukić i partneri d.o.o. Rijeka i punomoćnice tuženika, dana 03. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

I Nalaže se tuženiku da tužitelju isplati iznos od 1.310,38 eura (tisuću tristo deset eura i trideset osam centi) zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim od 23. veljače 2021. pa do isplate po stopi određenoj u članku 29. stavak 2. Zakona o obveznim odnosima, u roku od 15 dana.

II Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za iznos preko dosuđenog 1.310,38 eura pa do zatraženog 12.301,52 eura, odnosno za razliku od 10.991,14 eura zajedno sa zateznom kamatom tekućom od 23. veljače 2021. pa do isplate.

III Svaka stranka snosi svoj parnični trošak.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je kao radnik zaposlen kod trgovačkog društva T.E.L.E. TIM d.o.o. 28. siječnja 2020. doživio ozljedu na radu na način da ga je prilikom obavljanja njegovih redovitih radnih zadataka na privremenom gradilištu zamjene dionice kabela Donji Orbanići – Žminj, konkretno dizanja kabela po stupu i demontaže plastične kutije uporabom čekića, jedan komadić plastične kutije pogodio u lijevo oko te mu prouzročio penetrantnu ranu očne šupljine uz ozljedu spojnice i abraziju rožnice.

Tvrđi da je u trenutku ozljeđivanja radne zadatke obavljao sukladno prethodno definiranom procesu rada od strane poslodavca te je koristio sva sredstva zaštite na radu koja mu je osigurao poslodavac. Navodi da je sukladno sadržaju prijave o ozljedi na radu ista priznata kao ozljeda na radu od strane Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje. Zatim da su u trenutku predmetnog štetnog događaja radnici zaposleni kod trgovačkog društva T.E.L.E. TIM d.o.o. bili osigurani kod tuženika temeljem police osiguranja izvanugovorne odgovornosti broj: P115-10202111601. Nadalje navodi da mu je neposredno po samom ozljeđivanju pružena hitna medicinska pomoć na Zavodu za medicinu u Pazinu, od kuda je transferiran u KBC Rijeka gdje je hospitaliziran radi saniranja ozljede i podvrgavanja operativnom zahvatu. Operirano mu je lijevo oko na način da su mu postavljeni šavovi te mu je učinjen ulazni rez radi liječenja zadobivene penetrantne ozljede rožnice s lapnom rožnice i inkarceriranom šarenicom u rezu rožnice, hifemom (krv u prednjoj komori oka), te traumatskom kataraktom. Po operativnom zahvatu još je sedam dana proveo na bolničkom liječenju, te je 04. veljače 2020. otpušten na kućno liječenje, propisana mu je odgovarajuća terapija te je upućen na obavljanje redovitih pregleda i kontrola kod specijaliste oftamologije. Tvrđi da je to redovito obavljao, ali da je 03. travnja 2020. došlo do komplikacije u liječenju odnosno zbog "žuljanja oka" zatražio je hitnu medicinsku pomoć u KBC Rijeka, gdje mu je tegoba sanirana zamjenom terapijske leće. Navodi da je u nastavku liječenja bio primoren obaviti veći broj specijalističkih liječenja, te se nalazio na bolovanju sve do 14. prosinca 2020. Nadalje navodi da je zbog nastupa predmetnog štetnog događaja pretrpio te i dalje trpi neimovinsku štetu manifestiranu kroz zaostalo trajno umanjeње životnog i radnog aktiviteta, trpljenje fizičkih bolova različitog intenziteta, te strah, čime je povrijeđeno njegovo pravo osobnosti u smislu članka 19. Zakona o obveznim odnosima. Nadalje tvrdi da je pretrpio i imovinsku štetu koja se ogleda u potrebi za tuđom pomoći i njegovom, ali i da je imao i imovinske troškove koji se odnose na putne troškove radi odlaska na liječenje u Rijeku za koji put da mu je trebalo minimalno 53,08 eura, a kako je takvih odlazaka bilo 9 ti putni troškovi iznose ukupno 477,80 eura. Zatim i daljnje materijalne troškove koji se odnose na kupovinu različitih kapi i sredstava za saniranje ozlijeđenog oka u iznosu od minimalno 500,00 eura. Radi svega navedenog od tuženika potražuje naknadu neimovinske i imovinske štete u ukupnom iznosu od 17.477,80 eura. Kako mu je tuženik po odštetnom zahtjevu isplatio 5.175,88 eura od njega dalje potražuje iznos od 12.301,52 eura radi čega je predložio da sud donese presudu kojom bi naložio tuženiku da mu isplati taj iznos zajedno sa zateznom kamatom tekućom od 23. veljače 2021. (kada se je obratio tuženiku sa zahtjevom za naknadu štete) pa do isplate.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti. Navodi da nije sporno da je tužitelj 28. siječnja 2020. doživio ozljedu na radu kod poslodavca T.E.L.E. TIM d.o.o. koji je imao zaključenu policu osiguranja od odgovornosti prema radnicima kod tuženika kao osiguravatelja. Nije ni sporno da je tužitelju isplatio na ime neimovinske i imovinske štete iznos od 5.175,88 eura, te ne osporava osnovanost tužbenog zahtjeva. Ukazuje na policu osiguranja od odgovornosti kojim je ugovoren limit osiguranja u iznosu od 150.000,00 kuna/19.908,42 eura po štetnom događaju. Osporava visinu tužbenog zahtjeva jer smatra da je izvršenom isplatom u cijelosti namirena tužiteljeva imovinska i neimovinska šteta. Na kraju navodi da tužitelj nije dokazao da je imao troškove putovanja i liječenja niti da bi oni bili opravdani (u iznosu od 977,80 eura). Predložio je da sud odbije tužbeni zahtjev u cijelosti.

3. Tijekom dokaznog postupka sud je izvršio uvid u: zapisnik Državnog inspektorata od 13. ožujka 2020. (5-12), zapisnik o očevidu Državnog inspektorata (13-18), medicinsku dokumentaciju tužitelja (21-40), obavijest HZZO-a o isplaćenim putnim troškovima tužitelju (50-55), liječničku dokumentaciju tužitelja (56-71), policu osiguranja (75-77), prijavu ozljede na radu (84-90), zdravstveni karton tužitelja (98-162), saslušao je tužitelja (172-174), proveo je medicinsko vještačenje po vještaku doc. dr. sc. Goranu Pelčiću, dr. med. Iz Čavla (198-205, 207-213, 233-234), te je saslušao toga vještaka (243-246).

U vezi s ovako provedenim dokaznim postupkom sud je prema svojem uvjerenju, a na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka odlučio kao u izreci presude.

4. U ovom postupku nije sporno da je tužitelj kao radnik zaposlen u poduzeću T.E.L.E. TIM d.o.o. 28. siječnja 2020. pretrpio ozljedu na radu na način da ga je prilikom obavljanja radnih zadataka na privremenom gradilištu jedan komadić plastične kutije pogodio u lijevo oko te mu prouzročio penetrantnu ranu očne šupljine uz ozljedu spojnice i abraziju rožnice, radi čega mu je pružena hitna medicinska pomoć na Zavodu za hitnu medicinu u Pazinu od kuda je transferiran u KBC Rijeka gdje je hospitaliziran i podvrgnut operativnom zahvatu. Po operativnom zahvatu proveo je sedam dana na bolničkom liječenju, te je s danom 04. veljače 2020. otpušten na kućno liječenje uz propisanu odgovarajuću terapiju, te obavljanje redovitih pregleda i kontrola. Nadalje, nije sporno da je poslodavac tužitelja imao zaključenu policu osiguranja od odgovornosti prema radnicima kod tuženika kao osiguravatelja, koji mu je na ime neimovinske i imovinske štete isplatio 5.175,88 eura. Znači nije sporna osnova tužbenog zahtjeva.

5. Ono što je sporno i što je u ovom postupku bilo potrebno utvrditi je visina štete odnosno visina tužbenog zahtjeva.

6. Iz police – osiguranja od odgovornosti broj P13-1020211601 od 04. listopada 2019. (75-77) proizlazi da je sklopljena između ugovaratelja osiguranja T.E.L.E. TIM d.o.o. (poslodavca tužitelja) i tuženika kao osiguravatelja za period od 01. listopada 2019. do 01. listopada 2020. i to za osiguranje od opće odgovornosti prema trećima s limitom od 250.000,00 kuna/33.180,70 eura i prema vlastitim djelatnicima s limitom od 150.000,00 kuna/19.908,42 eura.

7. Kao što je naprijed navedeno tuženik je tužitelju na ime naknade štete isplatio iznos od 5.175,88 eura.

Tužitelj tvrdi da time nije obeštećen, radi čega je bilo potrebno utvrditi da li je u predmetnom štetnom događaju pretrpio povredu prava osobnosti te iznos koji bi mu temeljem te povrede pripao.

8. Tužitelj je u svom iskazu (172-175) izjavio da su ga neposredno po štetnom događaju odvezli na Hitnu u Pazin gdje su mu pružili prvu pomoć a potom ga je punica odvezla u KBC Rijeka gdje su mu operirali lijevo oko zbog oštećene leće i rožnice i radi čega je u bolnici proveo sedam dana. Izjavio je da su mu rekli da se radi o takvoj vrsti ozljede zbog koje se može izgubiti oko. Danas da mu je ostalo 14% vida na to oko. Nadalje je izjavio da je tijekom ozljeđivanja i liječenja trpio jaki strah i bolove, uplašio

je da će izgubiti oko. Što se tiče bolova izjavio je da su oni bili jaki i nakon operacije i nakon odlaska na kućno liječenje radi čega se je uplašio što će biti s njegovim okom. Izjavio je da je tri mjeseca morao mirovati kod kuće, biti u mraku za koje vrijeme mu je oko cijelo vrijeme bilo zatvoreno. Nakon operacije je imao trinaest zaostalih šavova koji su mu zbog situacije s COVID-om umjesto nakon mjesec dana izvađeni nakon dva i pol mjeseca, a jedan šav da mu je zarastao u oko i ima ga i dan danas jer ga nisu mogli izvaditi. Izjavio je još da je jake bolove trpio i tijekom kućnog liječenja radi čega da je četiri mjeseca morao stalno uzimati lijekove protiv bolova i to više puta na dan. Osjećao je jako žuljanje u oku radi čega nije mogao spavati kao ni radi straha. Na bolovanju je bio oko godinu i pol dana, a s obzirom da ima jako oštećenje lijevog oka s preostalim vidom od oko 14% više ne može obavljati neke poslove koje je do tada mogao, ne može raditi na visinama kao što je mogao ranije, ne može raditi kao profesionalni vozač, ne može se izložiti jakoj svjetlosti. Nadalje je izjavio da je morao jednom mjesečno odlaziti na kontrole na koje ga je vozila punica. Za to je dobio putne naloge po kojima mu je HZZO izvršio isplatu. Međutim navodi da je osim troška puta imao i troškove plaćanja parkinga na parkiralištu KBC Rijeka 6,00 kuna po satu (0,80 eura), a zadržavao se obično do dva sata, te tvrdi da je tamo bio 8-9 puta. Izjavio je da je kod kuće morao mirovati, da mu je pomagala supruga koja mu je donosila hranu jer je boravio u spavaćoj sobi, a na toalet da je odlazio uz pomoć supruge. Imao je problema s održavanjem higijene i tuširanjem jer nije smio močiti glavu. Izjavio je da neke radnje nije mogao obavljati poput saginjanja, čučanja ili nekog drugog pokreta tijela jer bi tada osjetio glavobolju i vrtoglavicu radi čega je trebao pomoć druge osobe. Nadalje je izjavio da nakon ove ozljede ne može obavljati neke finije radnje automehaničara koje se odnose na preciznu mehaniku jer ima drugačiji vidni krug i vidno polje. Sada obavlja poslove automehaničara u Istratransu, popravlja kamione. Ne smije dizati teške terete kakve je prije mogao, ne smije se naprezati. Prije se je rekreativno bavio nogometom, igrao u lokalnom klubu u Potpićnu, bio je golman, igrao je na malonogometnim turnirima, što više ne može jer mu je drugačija percepcija vidnog polja, kada se okrene ne može procijeniti udaljenost, a mora nositi i sunčane naočale. Ne smije se toliko naprezati, ne smije obavljati radove jer bi se jako oznojio, ne smije nositi teški teret. Što se tiče bolova izjavio je da danas više nema žuljanja u oku, ali da kod jake sunčeve svjetlosti mora zatvoriti oko, počinju mu glavobolje što ga smeta. Danas koristi umjetne suze i to minimalno tri puta dnevno, za što su mu potrebne dvije bočice kapi Visine mjesečno koje koštaju 8,00 do 9,00 eura. Ako je dosta izložen sunčevoj svjetlosti i trpi glavobolju da tada uzima tablete protiv bolova i to Lekadol kojeg kupuje sam ili Brufen koji mu prepíše liječnik na recept. Još je izjavio da danas više napreže desno oko jer da rad u radioni zahtjeva rad na kompjuteru, određenu dijagnostiku, a kada je puno za kompjuterom da se umori i ne osjeća dobro. Na kraju je izjavio da je 2016. imao jednu lakšu ozljedu lijevog oka kada mu je uslijed radova i bušenja prašina upala u oko koje su mu očistili i nakon dva sata su mu smetnje prošle. Radi toga da nije trpio nikakve tegobe u svojim svakodnevnim aktivnostima.

9. Sud je proveo medicinsko vještačenje po vještaku oftamologu doc. dr. sc. Goranu Pelčiću, dr. med. Iz Čavla (198-205, 207-213, 233-234), koji je u svom pisanom nalazu i mišljenju temeljem medicinske dokumentacije tužitelja te pregleda tužitelja zaključio da je tužitelj kao posljedicu ozljede od 28. siječnja 2020. pretrpio fizičke bolove i to jakog intenziteta u lijevom oku i lijevoj polovici glave oko 45 minuta, koliko je trajao prijevoz do KBC Rijeka. Bolovi srednjeg intenziteta da su trajali oko jedan dan nakon ozljede u vidu glavobolja, bolova u području lijevog oka. Bolovi blagog intenziteta da su trajali oko dva mjeseca u vidu blaže glavobolje i nesanice, žuljanja i

peckanja lijevog oka. Strah jakog intenziteta da je trajao oko dva sata, zbog neizvjesnosti da potpuno izgubi vid u lijevom oku. Strah srednjeg intenziteta da je trajao oko dva dana zbog ishoda liječenja i koliko će vidjeti na lijevo oko. Strah blagog intenziteta da je trajao oko tri mjeseca zbog nesigurnosti za ekonomsku budućnost sebe i otežanu mogućnost zarađivanja nakon povrede lijevog oka. Što se tiče duševnih bolova zbog smanjenja opće životne aktivnosti naznačio je da su oni jakog intenziteta trajali oko jedan sat, srednjeg intenziteta oko dva dana, a blagog intenziteta oko dva mjeseca. Što se tiče tuđe pomoći i njege naznačio je da je tužitelju ona bila potrebna oko 20 dana i to tri puta na dan po jedan sat (prilikom hranjenja, održavanja osobne higijene, kapanja i mazanja masti u lijevo oko). Što se tiče pojačane prehrane naznačio je da je tužitelju ona bila potrebna oko 30 dana nakon štetnog događaja u vidu multivitamina, antioksidansa, kvalitetnijeg mesa, ribe te povrća. Ustvrdio je da je tužitelj imao i materijalnih troškova u vezi svoga liječenja jer da je kupovao umjetne suze u ljekarni, flastere, sterilne gaze za što mu je trebalo oko 20,00 eura tjedno. Na kraju je naznačio da tužitelj prije i poslije štetnog događaja nije imao sličnih ozljeda ili trauma na očima.

Na takav nalaz i mišljenje tužitelj je prigovorio i to posebice da nije mogao smanjenje opće životne aktivnosti ocjenjivati u trajanju od nekoliko sati ili dana s obzirom da je riječ o vidu neimovinske štete koja se odnosi na trajne posljedice. Isto tako prigovorio je utvrđenju koje se odnosi na procjenu intenziteta i trajanja fizičkih bolova.

Za razliku od njega tuženik nije imao primjedbe na nalaz i mišljenje medicinskog vještaka.

Na primjedbe tužitelja očitovao se je vještak pisanim putem (233-234), te je naznačio da je tužitelju zbog predmetnog ozljeđivanja ostalo oko 14% vida na lijevom oku, ali da to nije trajno stanje jer tužitelj može operirati traumatsku sivu mrežnicu i izvršiti transplantaciju rožnice i tek onda da se može govoriti o trajnom stanju vida na ozlijeđenom oku. Da je tužitelj nakon operacije lijevog oka trebao izbjegavati naprezanje, dizanje težih tereta, rad na visini i obavljanje poslova koji uzrokuju znojenje koje poslove da je trebao izbjegavati 12 mjeseci od povrjeđivanja. Nakon 12 mjeseci da može dizati teže terete i raditi poslove koji uzrokuju znojenje, jedino da ne može raditi na visini jer nema dubinskog vida. Da tužitelj zbog povrede lijevog oka nema kvalitetan centralni vid i teže procjenjuje udaljenosti predmeta koje posmatra. Sunčane naočale da treba nositi samo kod sunčanog dana jer ima povećani zjenični otvor na lijevom oku. Što se tiče fizičkih bolova ostaje kod svoje ranije ocjene jer je sam tužitelj izjavio da je lijekove protiv bolova uzimao oko dva mjeseca. Simptome "žuljanja i peckanja" na lijevom oku tužitelja da je utvrdio prilikom pregleda, ali da je i tužitelj sam potvrdio da je te smetnje imao oko dva mjeseca. Što se tiče ocjene za tuđom pomoći i njegom u trajanju od 20 dana da je do nje došao iz razgovora s tužiteljem, a što se tiče materijalnih troškova za lijekove da je njih imao u trajanju od osam tjedana.

Nakon takvog pisanog očitovanja vještaka tužitelj je i dalje ostao kod svojih primjedbi i prigovora jer da vještak u svom dopunskom očitovanju nije razjasnio postavke i ocjene iz osnovnog nalaza.

Radi toga sud je saslušao navedenog vještaka koji je u svom iskazu (243-246) izjavio da u potpunosti ostaje kod svog pisanog nalaza i mišljenja, kao i kod svog pisanog očitovanja na primjedbe tužitelja. U odnosu na duševne bolove zbog smanjene životne aktivnosti naveo je da stanje tužitelja nije trajno kao što je i napisao, međutim, kada ga se pita da taj vid štete oblikuje na način da ga izrazi kroz određeni postotak smanjene životne aktivnosti tužitelja kakvo je ono danas onda je ustvrdio da zbog mreine i zbog ozljede rožnice koju tužitelj ima na svome oku kao posljedicu traume taj postotak iznosi 14%. Pojasnio je da je to zbog promjena koje su nastale na mreini odnosno na leći i zbog ožiljka na rožnici gdje je probijena rožnica. Prilikom te ocjene uzeo je u obzir da tužitelj više ne može obavljati neke poslove i aktivnosti koje je mogao prije. Da je zbog razlike u kvaliteti vida desnog i lijevog oka tužitelj izgubio dubinski vid i posljedica toga da je nemogućnost rada na visini. Kod obavljanja uobičajenih svakodnevnih radnji tužitelj nema problema, međutim ako je novonastala situacija i koja je van rutine i zahtjeva dubinski vid tada tužitelj ima problema i smetnji. Tužitelj je opisao situaciju koja mu se dešava i stvara mu problem, a to je da kada toči vodu u čašu iz boce tada ta čaša mora biti u ravnini njegovog oka, vidnog polja ili blizu njegovog tijela da bi mogao natočiti, da onda proljeva i ne može pogoditi cilj (čašu). Vještak je na to odgovorio da prihvaća da je to izvjestan problem koji tužitelj ima. Nadalje je pojasnio da je kod ocjene ovog vida štete uzeo u obzir činjenicu da tužitelj mora nositi sunčane naočale kod jače svjetlosti kao i da tužitelj koristi umjetne suze. Na pitanje da li je uzeo u obzir činjenicu što tužitelj više ne može igrati nogomet odgovorio je da nije, te je zbog toga korigirao stupanj smanjene životne aktivnosti kod tužitelja na 17%. Što se tiče traume koju je tužitelj imao 2016. kada mu je pri varenju nešto upalo u lijevo oko odgovorio je da je ta trauma sanirana i nikakvih posljedica iza nje nije ostalo. Na pitanje da li je uzeo u obzir kod procjene fizičkih bolova tvrdnju tužitelja da je uzimao lijekove protiv bolova još četiri mjeseca nakon ozljede odgovorio je da iz njegovog liječničkog kartona proizlazi da mu je zadnji analgetik prepisan 28. veljače 2020., što ne znači da tužitelj sam na svoju ruku nije kupovao lijekove protiv bolova. Što se tiče procjene fizičkih bolova jakog intenziteta od 45 minuta, koji su trajali od ozljeđivanja do dolaska u KBC Rijeka za vrijeme transporta odgovorio je da ostaje kod toga jer je dolaskom u bolnicu tužitelj dobio lijekove protiv bolova koji su onda te bolove smanjili. Što se tiče bolova srednjeg intenziteta ostao je kod svog mišljenja jer da su oni bili u dužem trajanju za koje vrijeme je tužitelj bio u bolnici tada bi liječnik reagirao i prepisao odgovarajuću terapiju - analgetik. Prilikom svog nalaza i mišljenja uzeo je u obzir iskaz tužitelja koji je dao u ovom postupku. Na pitanje da pojasni razliku između glavobolje kod tužitelja srednjeg i slabog intenziteta odgovorio je da kod srednjeg je to bilo u obliku probadanja u području lijevog oka i lijeve polovice glave, a kod slabog intenziteta je difuzna i zahvaća cijelu glavu. Bolove koje je tužitelj imao zbog žuljanja i peckanja u oku bili su u onom periodu od dva mjeseca od ozljeđivanja. Te tegobe nisu trajale duže od dva mjeseca. Pojasnio je da se radi o leći koja se je stavila da bi tužitelju olakšalo i koja bi se uz mast i ostalo trebala promijeniti svakih mjesec dana. U konkretnom slučaju od ozljeđivanja pa do promjene leće prošlo je više od mjesec dana što je utjecalo na bolove koje je tužitelj trpio i ulaze u kategoriju blagog intenziteta. Na pitanje da li zna kada su tužitelju maknuti konci iz oka odgovorio je da jesu, a kada mi se predložen Specijalistički nalaz KBC Rijeke od 20. svibnja 2020. u kojemu stoji da su tada vađeni šavovi odgovorio je da se šavovi skidaju 10-ak dana nakon operacije time da se radi zaštite i sprječavanja daljnog otvaranja rane ostavlja na mjestu gdje je najveća tenzija šav do dva. Misli da to ne utječe na bolove koje bi pacijent imao jer bi se ti šavovi u slučaju bolova skinuli. Vađenje šavova iz oka nije bolno jer se pritom stavlja lokalni anestetik u obliku kapi. Tužitelj je potom izjavio da su

mu zbog situacije s COVID-om šavovi iz oka maknuti tek u svibnju 2020. Pojasnio je da mu nakon 10-ak dana od operacije nije skinut niti jedan šav. Vještak je na to izjavio da iz medicinske dokumentacije tužitelja tako nešto ne proizlazi. Na pitanje da li to što tužitelj dan danas koristi umjetne suze utječe na stupanj i trajanje fizičkih bolova odgovorio je da ne jer se te umjetne suze uzimaju radi smetnji, a ne radi bolova. Te suze uzima većina populacije zbog prirode posla (kompjuter i slično), ali i ženska populacija kada dođe u menopauzu.

Što se tiče tuđe pomoći i njege naznačio je da je ona tužitelju bila potrebna 20 dana od izlaska iz bolnice. Tužitelj je mogao voziti automobil i prije nego što su mu skinuti šavovi, ali se to ne preporuča zbog problema s dubinskim vidom.

Što se tiče materijalnih troškova u vidu umjetnih suza, flastera, gaza, za njih je potreba bila kroz osam tjedana.

Izjavio je da je tužitelj prije štetnog događaja imao samo uklanjanje stranog tijela 2016. što nije ostavilo nikakve posljedice. Što se tiče strabizma koji je saniran 2006. operacijom isto tako nije ostavilo nikakve posljedice na same oči budući se zahvat radio na vanjskim mišićima očiju.

Na pitanje da pojasni koje je bitne elemente uzeo u obzir prilikom ocjene smanjene životne aktivnosti tužitelja od 17% odgovorio je:

- da se ne može više baviti sportom koji zahtjeva dubinski vid,
- njegovo zanimanje – rad na visini,
- svakodnevni poslovi (posebice kada se kreće terenom koji mu nije rutinski i neravan je, postoji opasnost da padne zbog slabije procjene dubinskog vida),
- fizički rad (teški tereti, dugotrajno sagibanje),
- vožnja autom u večernjim satima i kod lošijih vremenskih uvjeta.

Na pitanje zašto tužitelj ne operira mreću i ne izvrši transplataciju rožnice odgovorio je da to ne zna, ali da bi s time on svoje stanje poboljšao, a u kojoj mjeri se to ne zna. Na pitanje da li se takve operacije preporučuju odmah kod stanja kakvo ima tužitelj ili nakon dosta vremena, a tužitelj ima preko 40 godina, preporuka liječničke struke je da nakon prvobitnog operativnog zahvata prođe oko godinu do dvije da se oko stabilizira onda se ide operirati mreću, a onda transplatacija rožnice, a može se napraviti i jedno i drugo. Tužitelj zadovoljava te kriterije.

10. Sud je u potpunosti prihvatio nalaz i mišljenje medicinskog vještaka kao stručan, objektivan i jasan. Što se tiče primjedbe tuženika da je iskaz vještaka bio proturječan njegovom pisanom nalazu i mišljenju, a tiče se procjene smanjene životne aktivnosti tužitelja radi čega je predložio novo vještačenje, takvu primjedbu kao i prijedlog za novim vještačenjem sud odbija s obzirom je vještak u svom iskazu jasno pojasnio zašto je utvrdio postotak trajnog smanjenja životne aktivnosti kod tužitelja za 17%.

Uzevši u obzir sve navedeno, utvrđene činjenice trajanja i intenzitet fizičkih bolova, straha, omjer smanjene životne aktivnosti, vrstu ozljede i način na koji je ona prouzročena, da se radi o mladoj osobi koja danas ima 33 godine a u vrijeme ozljeđivanja 27 pred kojom je životni i radni vijek, po ocjeni ovog suda tužitelju je povrijeđeno pravo osobnosti u vidu povrede prava na tjelesno i duševno stanje.

11. Sukladno odredbi članka 1100. stavka 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 145/23 i 155/23 – dalje ZOO) prilikom odmjeravanja ukupne visine pravične novčane naknade

(satisfakcije) sud se je vodio jačinom i trajanjem pretrpjelih fizičkih bolova, straha, te duševnih bolova izazvanim trajnim narušenjem zdravlja.

Prema ocjeni ovog suda svaki od elemenata o kojima ovisi visina pravične novčane naknade mogu biti i sami za sebe dovoljan razlog koji opravdava dosuditi tužitelju pravičnu novčanu naknadu. Stoga, radi pravilne ocjene visine pravične novčane naknade u konkretnom slučaju potrebno je procijeniti koji bi iznos pravične novčane naknade pripao tužitelju da je svaki od navedenih kriterija samostalan osnov za dosudu novčane satisfakcije.

12. Cijeneći utvrđenu dužinu, trajanje i intenzitet bolova, način ozljeđivanja i način liječenja, s te bi osnove tužitelju s naslova pravične novčane naknade zbog povrede prava osobnosti pripao iznos od 900,00 eura.

Cijeneći vrstu i intenzitet pretrpjelog straha, dužinu trajanja straha s te bi osnove tužitelju s naslova pravične novčane naknade zbog povrede prava osobnosti pripao iznos od 2.000,00 eura

Cijeneći stupanj trajnog oštećenja zdravlja tužitelja od 17% koji se odnosi na nemogućnost obavljanja svakodnevnih poslova koji nisu rutinski zbog slabije procjene dubinskog vida, zbog nemogućnosti obavljanja zanimanja koja uključuju rad na visini, zbog nemogućnosti obavljanja fizičkog rada poput nošenja teških tereta i dugotrajnog sagibanja, zbog nemogućnosti ili otežane mogućnosti vožnje auta u večernjim satima i kod loših vremenskih uvjeta, te zbog nemogućnosti bavljenja spornom koji zahtjeva dubinski vid, s te osnove bi tužitelju s naslova pravične novčane naknade pripao iznos od 2.986,26 eura.

Ukupan iznos tako pripadajuće novčane naknade iznosi 5.886,26 eura.

13. Tužitelj je zatražio i naknadu imovinske štete na ime tuđe pomoći i njege te troškova lijekova i prijevoza i parkinga ispred zdravstvene ustanove.

Sukladno odredbi članka 1085. stavak 1. ZOO-a odgovorna osoba dužna je uspostaviti stanje koje je bilo prije nego što je šteta nastala, a stavak 3. istog članka propisuje da kad uspostava prijašnjeg stanja nije moguća odgovorna osoba je dužna isplatiti oštećeniku odgovarajući iznos novca na ime naknade štete.

Oštećenik ima pravo na naknadu obične štete i na naknadu izmakle koristi sukladno odredbi članka 1089. ZOO-a.

Prema nalazu i mišljenju vještaka tužitelju je bila potrebna tuđa pomoć i njega oko 20 dana i to tri puta na dan po jedan sat.

S obzirom na te navode vještaka koje sud prihvaća kao stručne i objektivne kao i na iskaz tužitelja u tom dijelu da je ovisio o pomoći svoje supruge posebno kod održavanja osobne higijene, prilikom hranjenja, kapanja i mazanja masti u lijevo oko, sud je tužitelju s te osnove dosudio iznos od 600,00 eura.

Tužitelj je zatražio daljnji iznos imovinske štete na ime kupovine različitih kapi i sredstava za saniranje ozlijeđenog oka.

Iako iz nalaza i mišljenja medicinskog vještaka proizlazi da je tužitelj sam kupovao flastere i sterilne gaze, te umjetne suze u ljekarni, što je vještak ustvrdio temeljem kazivanja samog tužitelja, tužitelj nije priložio niti jedan dokaz iz kojeg bi to proizlazilo. Isto tako nema niti jednog dokaza da je platio parking na parkiralištu KBC Rijeka gdje je odlazio na kontrole, a bilo ih je 10.

S obzirom na to sud zaključuje da taj trošak tužitelj nije imao.

Nadalje tužitelj je na ime troškova prijevoza na kontrole u KBC Rijeka zatražio trošak toga prijevoza.

Međutim, iz obavijesti Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje (50) proizlazi da su tužitelju isplatili naknadu putnog troška u ukupnom iznosu od 171,21 eura iz kojeg razloga tužitelj nema pravo ni na naknadu toga troška.

Znači, ukupan iznos imovinske štete koji sud dosuđuje tužitelju iznosi 600,00 eura.

14. Tuženik je tužitelju isplatio iznos od 5.175,88 eura temeljem predmetne police osiguranja, što nije sporno.

Kako je u ovom postupku sud utvrdio da tužitelju s naslova neimovinske i imovinske štete pripada iznos od 6.486,26 eura od toga iznosa valja odbiti iznos koji je tuženik isplatio tužitelju tako da ostaje 1.310,38 eura koji iznos je dužan tuženik isplatiti tužitelju na ime predmetne štete.

Na taj iznos tužitelj ima pravo na zateznu kamatu sukladno odredbi članka 1103. ZOO-a od dana podnošenja izvansudskog odštetnog zahtjeva tuženiku za neimovinsku štetu, a sukladno odredbi članka 1086. ZOO-a od dana nastanka štete za imovinsku štetu. Međutim, kako je tužitelj za neimovinsku i za imovinsku štetu zatražio početak obračunavanja zatezne kamate s danom podnošenja izvansudskog odštetnog zahtjeva tuženiku što bi bio kasniji datum od datuma nastanka štete sud mu je na ukupan iznos dosuđene štete priznao i zateznu kamatu tekuću od podnošenja izvansudskog odštetnog zahtjeva tuženiku 23. veljače 2021. (19).

15. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi članka 154. stavak 4. Zakona o parničnom postupku (Službeni list SFRJ 4/77, 36/77, 36/80, 6/80, 69/82, 43/82, 58/84, 74/87, 57/89, 20/90, 27/90, 35/91, "Narodne novine" 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 – u nastavku ZPP) s obzirom na vrijednost predmeta spora od 12.301,52 eura, te s obzirom da tužitelja i tuženika zastupaju punomoćnici koji su odvjetnici, sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika.

Tužitelj je uspio sa 11% svog zahtjeva, a tuženik je uspio sa 89% svojih prigovora, što bi značilo da je tužitelj uspio u manjoj mjeri te bi sukladno odredbi članka 154. stavak 2. ZPP-a bio dužan naknaditi tuženiku parnični trošak razmjerno uspjehu. Međutim, sud je dužan voditi računa da bi potpunim računanjem razmjera uspjeha tužitelju bilo ograničeno njegovo pravo pristupa sudu čime bi došlo do povrede članka 6. stavka 1. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda iz kojeg razloga je valjalo presuditi da svaka stranka snosi svoje troškove.

16. Radi svega navedenog sud je presudio kao u izreci.

U Poreču-Parenzo 03. srpnja 2026.

S u d a c:
Vlatka Markuš

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda, a rok za žalbu je 15 dana i počinje teći danom dostave presude. Stranci koja je pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, kao i stranci koja nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a bila je uredno pozvana, smatrat će se da je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, rok za žalbu teče od dana dostave prema odredbama Zakona o dostavi pismena.

Presuda istaknuta na internetskoj stranici e-oglasne ploče sudova dana 03. srpnja 2026.

Broj zapisa: **9-3088a-49c7c**

Kontrolni broj: **05d95-43035-95b4b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Pazinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.